

Posudek oponenta bakalářské práce

Kateřina Chrudimská

Secesní kostel Povýšení sv. Kříže v Jablonci nad Nisou a jeho architekt Josef Zasche

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Studentka Kateřina Chrudimská se ve své bakalářské práci zaměřila na zpracování stavební historie kostela Povýšení sv. Kříže v Jablonci nad Nisou, jeden z mála dokladů sakrálního stavitelství secese a navíc dílo dlouhou dobu opomíjeného německého architekta Josefa Zascheho.

Ve srozumitelně napsaném úvodu autorka zdůvodňuje volbu tématu chybějícími pracemi o vybrané stavbě, kterou zná podle svých slov ze svého rodného města již od dětství. Sympaticky lokálně vlastenecká motivace zaobírání se daným tématem se pak potvrzuje autorčinou snahou o představení života a díla jabloneckého rodáka architekta Josefa Zascheho. Jak dále autorka uvádí v přehledu literatury a pramenů, o Zaschem prozatím neexistuje žádná moderní česky psaná monografie. Uvedení těchto dvou důvodů prokazuje autorčino pochopení smyslu badatelské práce, která by měla zaplňovat bílá místa poznání.

Zařazování obecných úvodních kapitol, které se k vlastnímu tématu blíží zeširoka, je považováno spíše za nešvar a osobně bych v předkládané práci tyto části rovněž výrazně omezil. Text se samotné vybrané sakrální stavbě začíná věnovat až od str. 25 a začíná chvályhodně institucí stavebníka. Dále se autorka věnuje průběhu stavby a jejímu autorství, přičemž shrnuje dosavadní diskuze o podílu jednotlivých zmiňovaných architektů (Zasche a Hilbert).

Záslužný hlubší ponor do problematiky autorka prokazuje poměrně rozsáhlou kapitolou, v níž velmi podrobně analyzuje dochovanou plánovou dokumentaci ke stavbě kostela. Bohužel, tato část působí v rámci struktury celé práce poněkud neorganicky a možná měla být zařazena ke konci jako zcela samostatná, materiálová příloha.

Osobně považuji za nejzdařilejší tu část autorčiny práce, v níž se relativně obsáhle věnuje osobnosti a dílu Josefa Zascheho, přičemž pro nespecialistu jsou tyto úseky textu často docela poučné. Ze širší perspektivy oceňuji na této části především autorčinu snahu přirozeně integrovat architektovo dílo zpět do obecného povědomí o tvorbě německých architektů na českém území i do dějin architektury Jablonce.

Skutečnost, že autorka k zadanému úkolu přistoupila s nasazením a pochopením, je doložena rozsahem sekundární literatury a především poměrně rozsáhlým výčtem prověřených archivních fondů. Práce je psána plynule, bez stylistických a gramatických chyb a s pochopením formálních náležitostí vědeckého textu.

Celkově je nutné práci Kateřiny Chrudimské hodnotit velmi kladně, neboť se věnuje důležitým badatelským tématům českých dějin umění a doporučoval bych, aby ve svém případném dalším uměleckohistorickém studiu tuto linii rozvíjela.

Předkládanou práci rozhodně **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 17. června 2013

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.